

ster", at den videre Gjennemførelse af Loven „overgaaer til den civile Forvaltning, vel nærmest Finanzministeriet", og Udvalgets Fleertals Indstilling „anbefaler Regjeringen at lade Bestyrelsen af de Sager, der vedrøre Grundene indenfor Demarcationslinien om Kjøbenhavn, overgaae til den civile Forvaltning, saasnart Overleveringen til Kommunen af det den overdragne Terrain har fundet Sted". Imod at den videre Gjennemførelse af Loven overgaaer fra Krigsministeriet til et af de civile Ministerier, og navnlig til Finanzministeriet, har jeg ikke Noget at indvende; det er i fuld Overensstemmelse med, hvad der er udtalt af min Forgænger. Jeg skal kun med Hensyn til denne Indstilling gjøre opmærksom paa, at den formentlig ikke er correct affattet, idet der staaer: „at lade Bestyrelsen af de Sager, der vedrøre Grundene indenfor Demarcationslinien om Kjøbenhavn, overgaae til den civile Forvaltning". Dette kunde nemlig forstaaes, som om det tilfælde skulde omfatte Demarcationsterrainet paa Amager, men dette maa jo ligefrem være undtaget derfra. Dette skal jeg kun gjøre opmærksom paa, ligesom ogsaa, at Forretningernes Overførelse til et andet Ministerium jo kan afgjøres ved kongelig Resolution.

Naasloff: Den høitærede Krigsminister har allerede udtalt sig om de fleste af de Punkter, der egne sig til særlig Omtale her i Salen. Jeg føler imidlertid en Dyrking til at gaae lidt nærmere ind paa nogle af disse Punkter, end han har gjort det, navnlig da Udvalget har fundet sig foranlediget til at udtale en ganske bestemt Dabel og Misbilligelse af, hvad Krigsministeriet under min Bestyrelse i sin Tid har foretaget i visse Retninger, hvor det gjaldt om at gennemføre Loven af 6te Juli 1867. Der fremkom fra den ærede Drdsfører nogle Bemærkninger, eller rettere sagt, han omtalte en Forhandling, som havde fundet Sted imellem Formanden for Udvalget og Krigsministeren med Hensyn til den af Udvalget ønskede Udsættelse af Bortflytningen af enkelte Bygninger fra det Terrain, der var blevet expropriert til Gadeanlæg. Jeg kunde have ønsket, at den ærede Drdsfører

havde ladet den Brevverling, som fandt Sted ved denne Leilighed, trykke, og ladet den blive tilføiet den rigtigst allerede temmelig voluminøse Betænkning, da jeg tror, at derved vilde Thinget være blevet sat istand til bedre at forstaae Betydningen af, og den Mand, der gik igjennem denne Brevverling, end ved de Antydninger, som den ærede Drdsfører gav, og som ikke, som det forekommer mig, være skikede til at give en rigtig Forestilling om, hvad der egentlig var påseret. Det er jo imidlertid Noget, som overmaade godt kan indhentes endnu. Det ærede Udvalg, som dog endnu engang vil komme til at tage denne Sag under Overvejelse mellem 1ste og 2den Behandling, vil i denne Henseende kunne indhente det Forsømt, og naar denne Brevverling foreligger for Thinget, tror jeg, at det vil være det rette Dieblif til at discutere den, hvis der overhovedet maatte være Anledning dertil. Jeg skal derfor nu paa dette Stadium afholde mig fra nærmere at omtale, hvad der ved denne Leilighed påserede, og kun, som sagt, tage en Reservation imod, at Sagen opfattes paa den Maade, som den blev fremstillet af den ærede Drdsfører. Jeg har ikke opfattet Udvalgets Udtalelse med Hensyn til Omfanget, hvori Regjeringen havde benyttet den den tildeelte Bemyndigelse til for Statens Regning at foretage Expropriationer til Ve- og Gadeanlæg, ganske som den høitærede Krigsminister. Jeg har opfattet den saaledes, at Udvalget ikke egentlig havde fundet Noget at udsætte paa, hvad Krigsministeriet havde gjort ved denne Leilighed, med Hensyn til det Omfang, hvori det havde benyttet den den tildeelte Bemyndigelse. I ethvert Fald har jo den høitærede Krigsminister tilstrækkelig paavist, at, langtfra at benytte Bemyndigelsen i den Udstrækning, hvori den kunde benyttes, har denne tværtimod slet ikke været benyttet i den Retning, hvori den var aldeles ubegrændset, der nemlig, hvor der var givet Regjeringen Bemyndigelse til at foretage Expropriationer af Privates Grundstykker for at tilvejebringe en regelmæssig Bebyggelse. Der var her en fuldstændig ubegrændset Bemyndigelse, som Krigsministeriet maaskee burde have benyttet, naar den udelukkende havde hæftet sit Blik paa det